

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **G. G.,**
státní příslušnost Gruzie,
t. č. bytem PoS Havířov, 735 64 Havířov – Dolní Suchá, Na Kopci 5

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR,**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28.6.2018 č. j. OAM-10/ZA-ZA11-ZA20-2018

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).
2. Proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného podal žalobce v zákonné lhůbě žalobu, v níž konstatoval, že hlavním důvodem jeho žádosti o mezinárodní ochranu je fyzické napadání a obtěžování ze strany rodiny jeho bývalé manželky. V případě návratu do Gruzie mu hrozí nebezpečí vážné újmy ze strany těchto lidí. Žalovanému vytkl, že při posuzování bezpečnosti návratu do země původu opomněl aplikovat odst. 4 článek 4 Směrnice Rady 2011/95/EU (tzv. kvalifikační směrnice), z níž citoval a poukázal na to, že v odst. 2 písm. b), článek 9 je zcela jasně uvedeno, že za pronásledování mohou být mimo jiné považováno použití fyzického nebo psychického násilí, k němuž v jeho případě zřejmě došlo. Žalovaný však k závěru, že by byl pronásledován nedospěl, ač k tomu neuvádí žádný důvod. Co se týče možnosti přemístění, kterou žalovaný v rozhodnutí nastiňuje, žalobce odkázal na závěry Nejvyššího správního soudu k otázce vnitřního přesídlování v rozsudku č. j. 4 Azs 197/2016-94s tím, že v tomto rozsudku Nejvyšší správní soud uvedl, jakým způsobem lze ověřit, zda žadatel může skutečně nalézt účinnou ochranu před pronásledováním či vážnou újmu v jiné části země, konstatoval ony čtyři podmínky, které musí být splněny kumulativně a při jejich posouzení je třeba brát v potaz celkové poměry panující v zemi původu a osobní poměry žadatele. Žalobce dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu, z něhož citoval mimo jiné větu, že je-li zjevné, že orgány v zemi původu nejsou schopny či ochotny poskytnout účinnou ochranu před vážnou újmu způsobenou nestátními subjekty, nelze po žadateli požadovat, aby se na tyto orgány obracel. V této souvislosti dále odkázal na Zprávu o stavu lidských práv 2016 – Gruzie od americké USDOS – US Department of State, v níž se konstatuje, že v Gruzii jsou stále problémy v oblasti lidských práv s tím, že v této zprávě se mimo jiné uvádí, že mezi nejvýznamnější problémy v oblasti lidských práv hlášené v tomto období byly svévolné zadržování a zbavování života gruzínských občanů ruskými a de facto i gruzínskými orgány podél správních hranic v souladu s okupovaným územím dané země, nedostatky v oblasti soudnictví včetně tlaku na soudnictví ve vybraných případech, nedostatky ve státních institucích, včetně nedostatečného parlamentního dohledu donucovacích orgánů, byly vyjádřeny obavy ohledně nelegálního sledování a nekonzistentních vládních reakcí na vybrané případy vymáhání práva. Jiné problémy zahrnují i neefektivní mechanismy pro řešení údajného zneužívání donucovacích prostředků, některé nestandardní podmínky ve věznicích, snížení prostoru pro politický dialog v médiích a pro důvěryhodné zprávy tlakem na nezávislá televizní vysílání, omezení svobody shromažďování a sdružování, nestandardní životní podmínky vnitřně vysídlených osob, nedostatečné zastoupení menšin ve veřejné správě, přetrvávající obavy ohledně korupce ve vládě a tlaku na nevládní organizace vládou a vlivnými bývalými vládními úředníky, konec citace. K tomu žalobce v žalobě uvedl toliko to, že není tedy divu, že se neobrátil na policii nebo jiné příslušné orgány.
3. Žalobce dále namítal, že v případě nuceného vycestování zpět do Gruzie by musel čelit riziku napadení a případně i fyzickému útoku ze strany rodiny bývalé manželky. Obává se proto o svoje zdraví a život. Zemi opustil z důvodu obav z pronásledování a vážné újmy, přičemž v případě, že by obavy, které ho k opuštění země původu vedly, neměl, nebyl by ani zemi původu opustil a nežádal by o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Žalobce v těchto souvislostech upozornil na uplatnění pravidla „

v případě pochybností ve prospěch žadatele o mezinárodní ochranu“ a odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Azs 50/2003-89 a č. j. 5 Azs 12/2012-47.

4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. V celém rozsahu odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznil především povinnost tvrzení, kterou musí unést žadatel, jak dokládá i související konstantní judikatura, kterou ve vyjádření označil. Konstatoval také, že jakkoli je věrohodná výpověď žadatele jedním ze zásadních předpokladů pro spolehlivé zjištění stavu věci, neodmyslitelnou podmínkou k udělení azylu je přítomnost podmínek stanovených zákonem. Pokud z výpovědi žadatele vyplývá, že stanovené podmínky naplněny nejsou, nelze žadateli mezinárodní ochranu dle ust. § 12a a § 12b udělit, byť by jím podané informace splňovaly podmínku věrohodnosti. Pokud žalobce považoval jednání soukromých osob vůči jeho osobě za nepřiměřené, měl možnost tyto incidenty řešit za pomoci právních prostředků, které mu dává k dispozici země jeho původu. Žalovaný poznamenal, že z informací o zemi původu bylo zjištěno, že občané Gruzie mají možnost se obrátit na policii v případě, že se cítí poškozeni trestnou činností. Efektivita policejního vyšetřování je stejně jako v ostatních zemích ovlivněna mnoha faktory, např. lidským faktorem, množstvím finančních prostředků atd. Nelze ale říci, že by byla méně nebo více efektivní v porovnání s ostatními zeměmi EU. Zpráva Ministerstva zahraničních věcí Spojených států amerických, o dodržování lidských práv v roce 2017: Gruzie ze dne 20.4.2018 uvádí, že za vymáhání zákonitosti a udržování veřejného pořádku je primárně zodpovědné Ministerstvo pro vnitřní věci a Státní bezpečnostní služba. Civilní orgány prováděly účinnou kontrolu nad těmito institucemi, které mají také interní mechanismy pro vyšetřování a trestání případů porušování lidských práv a korupce. Žalovaný v této souvislosti upozornil rovněž na závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 11.3.2004 sp. zn. 6 Azs 8/2003, z něhož citoval a uvedl k tomu, že je nutno použít všechny dostupné prostředky vnitrostátní ochrany, než nastoupí nástroje ochrany mezinárodní. Žalobce se však s popisovanými problémy s žádostí o pomoc na nikoho neobrátil, ani tyto incidenty neoznámil policii. V jeho případě proto rozhodně nelze dojít k závěru, že by byla příslušnými gruzínskými orgány odmítnuta ochrana jeho osoby, nebo že by mu stát nebyl schopen či ochoten poskytnout ochranu. Pociťuje-li žalobce skutečně důvodnou obavu z jednání příbuzných manželky, má možnost vyřešit své potíže přestěhováním se v rámci své vlasti na jiné místo, jak je podrobně popsáno v napadeném rozhodnutí.
5. Žalovaný dále dodal, že skutečnost, že v zemi původu žalobce existují problémy v oblasti dodržování zákonů či nižší efektivnost pomoci ze strany policie či soudu, ještě samo o sobě nedokládá, že by se žalobce nemohl domáhat pomoci, či že by mu státní orgány nemohly poskytnout účinnou ochranu. Tento závěr je v souladu s konstantní judikaturou soudu. Ke své argumentaci žalovaný dále odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Azs 479/2004-41, č. j. 1 Azs 206/2005-59 a usnesení téhož soudu č. j. 9 Azs 29/2008, č. j. 2 Azs 184/2016-50. Žalovaný uzavřel, že vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, v průběhu správního řízení postupoval v souladu s právními normami.
6. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2

s.ř.s.). Soud přitom postupoval podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle citovaného zákonného ustanovení ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

7. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí ze dne 4.1.2018. V žádosti o udělení mezinárodní ochrany a v rámci pohovoru k této žádosti žalobce uvedl, že je státním příslušníkem Gruzie, gruzínské národnosti, vyznává pravoslavné křesťanství, nemá žádné politické přesvědčení, o politiku se nezajímá. Jeho zdravotní stav je dobrý, s ničím se neléčí. Gruzii se rozhodl opustit v zimě roku 2017. Příčinou jeho odchodu byla okolnost, že po rozvodu manželství byl příbuznými bývalé manželky obtěžován slovním napadáním a také fyzickými útoky. K těmto incidentům docházelo vždy, když se potkali. S žádostí o pomoc se na nikoho neobrátil, incidenty nehlásil na policii. Ve vlasti neměl žádné problémy se státními orgány, úřady, soudy, policií ani armádou. K možnosti vyřešit své problémy s příbuznými manželky v rámci Gruzie, žalobce uvedl, že v Gruzii to řešit nemohl, protože neměl peníze a měl by problém najít práci. Nezkoušel ani přestěhovat se v rámci Gruzie, protože neměl prostředky a kde bydlet. Neměl žádný problém s vycestováním ze země. Ve vlasti neměl problémy kvůli své rase, národnosti, pohlaví, náboženskému přesvědčení. Jiné, než uvedené potíže ve vlasti neměl. V případě návratu do vlasti se obává, že by se všechno, co uvedl, opakovalo. Na území EU nemá žádné rodinné příslušníky.
8. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Gruzii, konkrétně Informace MZV ČR č. j. 123496/2017-LPTP Gruzie ze dne 2.1.2018, Informace MZV ČR č. j. 123372/2017-LPTP Gruzie ze dne 2.1.2018 a č. j. 108787/2015-LPTP Gruzie ze dne 24.7.2015, Zpráva Ministerstva zahraničních věcí Spojených států amerických o dodržování lidských práv v roce 2017: Gruzie ze dne 20.4.2018, Zpráva Mezinárodní organizace pro migraci (IOM): Údaje o zemi Gruzie 2017, Zpráva Freedom House Svoboda ve světě 2018 – Gruzie leden 2018. Žalovaný vycházel z výše uvedených podkladů, dále z žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, z pohovoru k této žádosti a dále z úředního záznamu o přestupku cizince ze dne 26.1.2018. Dne 21.6.2018 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí výše uvedenými, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobce přednesl, že se nechce seznámit s obsahem podkladů pro vydání rozhodnutí a zprávami o situaci v Gruzii ani se k nim vyjádřit. Žalobce také nenavrl žádné další podklady pro rozhodnutí, ani proti podkladům nevyslovil žádné námitky. Rovněž nechtěl uvést žádné skutečnosti nebo nové informace, které by měl vzít správní orgán v úvahu při posouzení žádosti o mezinárodní ochranu.
9. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické a bezpečnostní situace v Gruzii soud považuje za zcela dostatečně a přiměřeně aktuální datu vydání napadeného rozhodnutí.
10. Podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování

z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má.

11. Ohledně žalobní námitky žalobce založené na tvrzení o potížích s příbuznými bývalé manželky, kteří mu měli nadávat a fyzicky jej napadat, ve shodě s žalovaným také soud dospěl k závěru, že v popisu těchto potíží se soukromými osobami, rozhodně nelze shledat žádné znaky pronásledování ve smyslu citovaného zákonného ustanovení. Z podkladů pro rozhodnutí plyne, že žalobce měl a má možnost obrátit se s žádostí o pomoc na státní domovské orgány. Z výše citovaných podkladů zejména pak z Informace MZV ČR č. j. 123496/2017-LPTP Gruzie ze dne 2.1.2018 plyne, že občané Gruzie mají možnost se obrátit na policii v případě, že se cítí poškozeni trestnou činností. Efektivita policejního vyšetřování je stejně jako v ostatních zemích ovlivněna mnoha faktory, např. lidským faktorem, množstvím finančních prostředků atd. Nelze ale říci, že by byla méně nebo více efektivní v porovnání s ostatními zeměmi EU. Ve Zprávě Ministerstva zahraničních věcí Spojených států amerických o dodržování lidských práv v roce 2017 v Gruzii ze dne 20.4.2018 se kromě jiného uvádí, že civilní orgány prováděly účinnou kontrolu nad těmito institucemi, které mají také interní mechanismy pro vyšetřování a trestání případů porušování lidských práv a korupce. Shodně s žalovaným také soud zastává názor, že je nutno použít všechny dostupné prostředky vnitrostátní ochrany, než nastoupí nástroje ochrany mezinárodní a žalobce se s problémy s příbuznými bývalé manželky měl s žádostí o pomoc obrátit na policii. Takto ovšem neučinil a za tohoto stavu nelze dojít k závěru, že by mu příslušnými gruzínskými orgány byla odmítnuta ochrana jeho osoby, či že by stát nebyl schopen nebo ochoten mu poskytnout ochranu. V daných souvislostech žalovaný zcela přiléhavě odkázal na závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku sp. zn. 6 Azs 8/2003, v němž je uvedeno, že „Neučinil-li stěžovatel žádné kroky k využití všech prostředků, které právní řád v zemi jeho původu k ochraně práv a svobod poskytuje, nelze učinit závěr, že mu taková ochrana nebyla poskytnuta, případně, že mu sice byla poskytnuta, ale neúčinně“. Soud rovněž souhlasí se závěrem žalovaného, že pociťuje-li žalobce skutečně důvodnou obavu z jednání příbuzných manželky, má možnost vyřešit své potíže přestěhováním se v rámci své vlasti na jiné místo. Dle Informace MZV ČR č. j. 108787/2015-LPTP Gruzie ze dne 24.7.2015 plyne, že možnosti přestěhování se nejsou v rámci Gruzie nijak omezeny. Z výpovědi žalobce vyplynulo, že překážky přestěhování se do jiného města byly toliko ekonomického charakteru. Možnost zvolit si místo bydliště bez vnějších zásahů plyne také ze Zprávy Freedom House Svoboda ve světě 2018 – Gruzie z ledna 2018. Žalobce institutu vnitřního přesídlení nevyužil, aniž by mu v tom bránily jakékoliv závažné důvody. O možnosti přesídlení v rámci Gruzie neuvažoval s odůvodněním, že neměl prostředky a kde bydlet. Situace žalobce tak, jak ji sám správnímu orgánu rozhodujícímu o azyl vylíčil, neukazuje na odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti či příslušnosti k určité sociální skupině.
12. Krajský soud podotýká, že azyl je institutem zcela výjimečným, vycházejícím z mezinárodních závazků, umožňující osobám čelícím ve své vlasti vážnému ohrožení života, zdraví nebo svobody ze zákonem striktně vymezených důvodů, nalézt ochranu v jiné zemi.
13. Soud dále činí závěr, že žalobce neuvedl relevantní tvrzení ani ve smyslu § 14a zákona o azylu. Soud zastává názor, že žalobce nesplňuje podmínky pro udělení doplňkové

ochrany podle § 14a zákona o azylu, neboť zde nejsou důvody, pro které by mu v případě návratu do vlasti hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy. Potíže se soukromými osobami ve státě původu, spočívající např. v tvrzeném vyhrožování, nelze bez dalšího považovat za důvody pro udělení doplňkové ochrany. Za pronásledování se považuje ohrožení života nebo svobody, jakož i opatření působící psychický nátlak, nebo jiná obdobná jednání, pokud jsou prováděna, podporována či trpěna úřady ve státě, jehož je cizinec státním občanem, nebo pokud tento stát není schopen odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před takovým jednáním (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 440/2004-53). Kroky státních orgánů na ochranu před vážnou újmou lze mít za přiměřené, a tudíž ochranu za poskytnutou, mimo jiné tehdy, je-li ve státě, kam má být žadatel navrácen, zaveden účinný právní systém pro odhalování, stíhání a trestání jednání představující pronásledování nebo způsobení vážné újmy a žadatel má k této ochraně přístup (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 48/2008-57).

14. Ze správního spisu vyplynulo, že policie i bezpečnostní složky v Gruzii fungují a skutečnost, že žalobce možnosti ochrany ze strany státních orgánů dosud nevyužil, nelze klást státu původu k tíži. Tvrzení uváděná žalobcem neodůvodňují udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 1 a odst. 2, neboť nedosahují hrozby vážné újmy, která je v tomto ustanovení vyžadována. Případné problémy v oblasti dodržování zákonů či nižší efektivnost pomoci ze strany policie u problémů vzniklých mezi soukromými osobami, není azylově relevantní důvod.
15. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
16. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce úspěch neměl a žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 26.10.2018

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje